

Boş İnsanlar

– MERAL TUFAN · 20 Kasım 2014

BOŞ İNSANLAR

Bir çok insan tanıdım hayatımda. Kimler gelip, kimler geçti ruhumdan. İz bırakanlarda oldu, yaralarımı saranlarda, yaralarımı deşenlerde. Boş insanlarda tanıdım... Kendi boş, ruhu, fikri, kalbi boş, geçmişçi boş, geleceği meşgul...

Boş insanlar tanıdım, düşünebileceğinizden daha da çok... Karakterinin, kendinin, ruhunun farkında olmayan. Ne hissettiğini bile anlamayacak kadar boş insanlar. Yeteneklerinden korkan, farkındalığının bile farkında olmayan insanlar tanıdım. Onları tanıyınca, hiçbir amaçlarının, hayallerinin olmadığını fark ettim.

Onları görünce, onların varlığını hissedince, onları düşününce adeta çılgına dönüyorum. Düşünüyorum, düşünüyorum da bazen düşünmek istemiyorum.

İnanamıyorum Tanrım; insanlara ve de yaptıklarına... İnsanların dünyayı nasıl bir haline getirdiklerine. Bir çok insan var şu hayatta. Lakin insani değerlere sahip kaç kişi kaldı şu hayatta. Bir düşünün. Ben mi? Siz mi? Yoksa çevrenizden birileri mi? Yoksa hiç birimiz mi?

Önemli olan her şeyi kalbinle yapabilmek, yüreğini, benliğini ortaya koyabilmek. Hayatımda ben hep böyle yaptım. Ve mutluluğu, başarıyı yakaladım. Kalpten ağladım. Kalpten sevdim, ölümüne sevdim. Kalpten okudum, kalpten yazdım.

BOŞ İNSAN OLMAK ÇOK ZORMUŞ ANLADIM. BEN, BOŞ İNSANLARDAN BİRİ OLMAMAK İÇİN ÇOK UĞRAŞTIM. SONUNDA KAZANDIM. HAYALLERİMİN PEŞİNDEN KOŞTUM. ONLARA ULAŞTIM. EĞER HAYALLERİNİZİN PEŞİNDEN KOŞABİLECEK CESARETİNİZ VARSA, HİÇ BİR HAYALİNİZİN İMKANSIZ OLMADIĞINI UNUTMAYIN...

MERAL İŞLEYEN TUFAN